

EGEMEN SINIFIN SALDIRILARINA KARŞI KİTLESEL VE BİRLEŞİK BİR MÜCADELEYE İHTİYACIMIZ VAR!

Tüm ülkelerde, tüm sektörlerde, işçi sınıfı yaşam ve çalışma koşullarında dayanılmaz bir çöküntüyle karşı karşıya. Sağ veya sol, geleneksel veya popülist tüm hükümetler, dünya ekonomik krizi beterin beterine doğru giderken birbiri ardına saldırılar düzenliyor.

Yine de, zorlu bir sağlık krizinin yarattığı korkuya rağmen, işçi sınıfı tepki vermeye başlıyor. Son aylarda ABD'de, İran'da, İtalya'da, Kore'de, İspanya'da, Fransa'da ve İngiltere'de mücadeleler başladı. Bunlar kitlesel hareketler değil: grevler ve gösteriler hâlâ zayıf ve dağınık. Böyle olsa bile, egemen sınıf, yaygın, gürleyen öfkenin bilincinde olarak bunları dikkatle izliyor.

Egemen sınıfın saldırılarına nasıl göğüs gereceğiz? Herkes 'kendi' firmasında veya sektöründe tecrit edilmiş ve bölünmüş mü kalacak? Bu, güçsüzlüğün garantisi olacaktır. Öyleyse birleşik, kitlesel bir mücadeleyi nasıl geliştirebiliriz?

Yaşam ve çalışma koşullarının acımasız bir şekilde çöküşüne doğru

Fiyatlar, özellikle de gıda, enerji, ulaşım gibi temel ihtiyaçların fiyatları yükseliyor... 2021'de enflasyon, 2008 mali krizinde olduğundan bile daha yüksekti. ABD'de, 40 yılın en yüksek seviyesi olan %6,8'e ulaştı. Avrupa'da son aylarda enerji maliyetleri %26 arttı! Bu rakamların ardındaki somut gerçek, giderek daha fazla insanın beslenmek, kalacak yer bulmak, ısınmak, seyahat etmekte zorlanmasıdır. Dünya çapında gıda fiyatları %28 oranında arttı ve özellikle Afrika ve Asya'daki en yoksul ülkelerde bir milyardan fazla insan doğrudan yetersiz beslenme tehdidi altında.

Derinleşen ekonomik kriz, devletler arasında giderek daha şiddetli rekabete yol açmaktadır. Kârları korumak için, egemenlerin yanıtı her yerde, tüm sektörlerde, özelde veya kamuda her zaman aynıdır: personeli azaltmak, işi hızlandırmak, işçi sağlığı ve güvenliğine yapılan harcamalar da dahil olmak üzere bütçeleri kısmak. Ocak ayında Fransa'da kitleler halinde öğretmenler şok edici çalışma koşullarını protesto etmek için sokaklara çıktı. Personel ve malzeme eksikliğinden dolayı bu öğretmenler gündelik kapitalist cehennemin içerisinde yaşıyor. Gösterilerde, pankartlarda son derece haklı bir slogan vardı: "Bize olanlar Covid'den çok öncesine dayanıyor!"

Sağlık çalışanlarına yapılanlar bunu çok net bir şekilde göstermektedir. Salgın sadece ilaç, bakım emekçileri, hemşire, yatak, maske, koruyucu giysi, oksijen... her şeyin eksikliğine ışık tuttu! Pandeminin başlangıcından bu yana hastanelerde hüküm süren kaos ve bitkinlik, tüm hükümetlerin on yıllardır tüm ülkelerde yaptığı acımasız kesintilerin bir sonucudur. Dünya Sağlık Örgütü de son raporunda alarm zillerini çalmak zorunda kalmıştır: "İhtiyaçların yarısından fazlası karşılanmıyor. Dünya genelinde 900.000 ebe ve 6 milyon hemşire eksikliği var... Halihazırda var olan bu kıtlık, pandemi ve aşırı

çalışan personel üzerindeki baskılarla daha da kötüleşti". Pek çok yoksul ülkede, kapitalizmin kârlılığa dayanması gibi basit bir nedenle nüfusun büyük bir kısmı aşıllara ulaşamadı.

İşçi sınıfı sadece sanayi işçilerinden oluşmaz: tüm ücretli işçileri, yarı zamanlı ve güvencesiz işçileri, işsizleri, birçok öğrenciyi, emekli işçileri içerir...

Kısacası evet, "Bize olanlar Covid'den çok öncesine gidiyor!". Salgın, aşılabilir krizini daha da kötüleştiren, ölmekte olan bir kapitalizmin ürünüdür. Bu sistem, özellikle sömürülenler ve yoksullar arasında halihazırda 10 milyon cana mal olan bir pandemi karşısında güçsüzlüğünü ve dağınıklığını göstermekle kalmayacak, aynı zamanda yaşam ve çalışma koşullarımızı bozmaya devam edecek, işten çıkarmaları artırmaya devam edecek. Çelişkilerinin ağırlığı altında, yeni ekolojik felaketleri kışkırtmak için sonu gelmeyen emperyalist savaflara çıkarmaya devam edecek - bunların hepsi ve daha fazla kaos, çatışmaları ve hatta daha da kötü salgınları kışkırtacak. Bu sömür sisteminin insanlığa acı ve yoksulluktan başka sunacağı hiçbir şey yoktur.

Yalnızca işçi sınıfının mücadelesi başka bir perspektifin, komünizm ufkunun taşıyıcısıdır: yani her türlü baskının ortadan kaldırılacağı, sınıfsız, ulussuz, savaşırsız bir toplumun. Tek gelecek ufku dünya komünist devrimidir.

Büyüyen bir öfke ve militanlık

2020'de tüm dünyanın üzerine kurşundan bir perde indi: tekrarlanan karantinalar, acil vakalar ve milyonlarca ölüm. 2019 yılında birçok ülkede gördüğümüz işçi militanlığının yeniden canlanmasının ardından, özellikle Fransa'da emeklilik "reformlarına" karşı verilen mücadeleyle birlikte, işçi mücadeleleri ağır biçimde durma noktasına geldi. Ama bugün bir kez daha öfke yükseliyor ve mücadeleciler bir ruh zemin kazanıyor:

* ABD'de bir dizi grev Kellogs, John Deere, PepsiCo gibi endüstriyel alanlarda ve aynı zamanda New York'ta olduğu gibi sağlık sektörünü ve özel klinikleri vurdu;

* İran'da bu yaz, petrol sektöründeki 70'ten fazla tesisten işçiler, düşük ücretlere ve artan hayat pahalılığına karşı greve çıktı. Bu 42 yıldır görülmemiş bir şeydi!

* Güney Kore'de sendikalar, güvencesiz işlere ve eşitsiz ücretlere karşı daha fazla sosyal destek için bir genel grev örgütlemek zorunda kaldılar;

* İtalya'da, işten çıkarmalara ve asgari ücretin baskılanmasına karşı birkaç gün süren eylemler oldu;

* Almanya'da, kamu emekçileri sendikası, artan bir seferberlik karşısında, ücret artışları elde etmek için greve gitme tehdidi açıklamak zorunda kaldı;

* İspanya'da Cadiz'de metal işçileri ayda ortalama 200 avroluk bir ücret kesintisine karşı harekete geçti. Katalonya'daki kamu çalışanları, tahammül edilemez geçici çalışma uygulamalarına geçişe karşı çıktılar

(300.000'den fazla devlet çalışanının güvencesiz işlerde çalışıyor). Mayorka'daki demiryollarında, Vestas, Unicaja'da, Alicante'nin metal işçileri arasında, farklı hastanelerde, hepsi işten çıkarmalara karşı mücadeleler verdi;

* Fransa'da da benzer bir hoşnutsuzluk, ulaşım, geri dönüşüm, eğitim alanlarındaki grevler veya gösterilerle ifadesini buldu;

* Üniversitelerde, toplu taşımada, sağlıkta ve diğer sektörlerde işçileri geri dönüştürerek grevleri ve diğer eylemleri gördüğümüz İngiltere'de de aynı durum geçerli.

Önümüzdeki mücadeleler için hazırlan

Bütün bu mücadeleler, işçi sınıfının, burjuvazinin kendisine dayatmaya çalıştığı fedakarlıkları kabul etmeye hazır olmadığını gösterdiği için önemlidir. Ama aynı zamanda sınıfımızın zayıflıkları olduğunu da kabul etmeliyiz. Tüm bu eylemler, işçileri her yerde bölen ve tecrit eden, mücadeleleri kontrol altına alan ve sabote eden sendikalar tarafından kontrol edildi. Cadiz'de sendikalar, sanki işçi sınıfının çıkarları sektörler ve sınırlar ötesinde kendi sınıf kardeşleriyle bağ kurmaktan değil de bölgesel veya ulusal çıkarların savunmasında yatıyormuş gibi, işçileri yerelliğe, "Cadiz'i kurtarmak" için bir "vatandaş hareketi"ne hapsedmeye çalıştılar! İşçiler de örgütlenmekte, mücadelelerin kontrolünü ele almakta, egemen genel asamblelerde bir araya gelmekte ve sendikaların dayattığı bölünmelere karşı mücadele etmekte zorlandılar.

İşçi sınıfının karşı karşıya olduğu bir diğer tehlike, kendi çıkarları ve mücadele yöntemleriyle hiçbir ilgisi olmayan hareketlere katılarak sınıf taleplerini savunmaktan vazgeçmesidir. Bunu, Fransa'daki "Sarı Yelekliler"de veya daha yakın zamanda Çin'de, konut devi Evergrande'nin (Çin'in devasa borçluluğunun muhteşem bir sembolü) çöküşünde gördük ki, bunlar büyük ölçüde mahvolmuş küçük mülk sahiplerinin protestolarını kışkırttı. Kazakistan'da, enerji sektöründeki kitlesel grevler, sonunda, herhangi bir perspektifi olmayan bir "halk" isyanına dönüştü ve hızla iktidar için yarışan burjuva klikler arasındaki çatışmalara kapıldı. İşçiler, kapitalist devletin "bir şeyleri değiştirmesini" talep eden "vatandaşlar" olarak "halk" içinde çözüldükleri her seferinde, kendilerini güçsüzlüğe mahkûm ederler.

CPE'ye karşı hareket: gelecekteki mücadeleler için bir ilham kaynağı.

2006'da Fransa'da burjuvazi, diğer sektörlerle yayılma tehdidinde bulunan kitlesel bir mücadele karşısında saldırısını geri çekmek zorunda kaldı.

O zamanlar, çoğu yarı zamanlı çalışan öğrenciler, Contrat Première Embauche (İlk İstihdam Sözleşmesi) veya CPE olarak bilinen ve düşük ücretli ve aşırı sömürülen işlere kapı açan bir "reforma" karşı ayaklandılar. İzolasyonu, bölünmeyi, sektörel taleplerini reddettiler.

Sendikalara karşı genel kurullarını her kesimden işçiye ve emekliye açtılar. Gençler için güvencesiz işlerle mücadelenin herkes için iş güvencesizliğine karşı mücadelenin bir simgesi olduğunu anladılar.

Sektörler ve nesiller arasında dayanışma yoluyla kazanan bu hareket, gösteri üstüne gösteri örgütleyerek, genişleyerek büyüdü. Burjuvaziyi korkutan ve onu CPE'yi geri çekmeye zorlayan bu birliğe doğru giden dinamikti.

Mücadeleyi hazırlamak için, mümkün olan her yerde bir araya gelip geçmiş mücadelelerin derslerini çıkarmak ve tartışmak zorundayız. İşçi sınıfının gücünü ifade eden ve tarihin belirli anlarında burjuvaziyi ve onun sistemini sarsan mücadele yöntemlerini ortaya koymak hayati önem taşımaktadır. Bunlar:

* "Benim" sektörüm, kasabam, bölgem ya da ülkemin ötesinde destek ve dayanışma arayışı;

* Hangi firma, sektör veya ülke olursa olsun mücadelenin ihtiyaçları hakkında mümkün olan en geniş tartışma;

* Her şeyden önce kontrolü sendikaların veya diğer burjuva çevreleme organlarının eline bırakmayan genel meclislerin kurulması yoluyla mücadelenin özerk örgütlenmesi.

Yarının birleşik ve özerk mücadelelerine hazırlanın!

Enternasyonal Komünist Akım, Ocak 2022

Bu bildiriye militan güçlerimizin bulunduğu tüm ülkelerde dağıtıyoruz. Bu yazının içeriğini kabul edenler ekteki pdf'den indirebilir ve ellerinden geldiğince dağıtabilirler. Mart ayının ilk hafta sonu, sistemin krizini, sınıf mücadelesini ve devrimcilerin rolünü tartışacağımız İngilizce çevrimiçi açık toplantıları düzenliyoruz. Tartışmaya katılmak istiyorsanız, bize uk@internationalism.org adresinden yazın veya www.internationalism.org adresindeki web sitemizi takip edin.